

для Виглядова

**ПЕНСІЙНИЙ ФОНД УКРАЇНИ
УПРАВЛІННЯ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ В
ПРИМОРСЬКОМУ РАЙОНІ М.ОДЕСИ**

пров. Світлий, 8, м.Одеса, 65009 тел. 746-58-41 факс 746-58-41, E-mail: prim@od.pfu.gov.ua Код ЄДРПОУ 26302649

28-08-15 № *8005/08*

На № _____ від _____

Верховний суд України
01043, м. Київ, вул. П.Орлика, 4

Справа: № 522/26983/13-ц
Провадження: № 6-7115св15

Позивач: **Управління Пенсійного фонду України
в Приморському районі м. Одеси**
65009, м. Одеса, пров. Світлий, 8
телефони: 746-58-41; 32-95-26
адреса електронної пошти: prim@od.pfu.gov.ua

Відповідач: **Романовський Віктор Станіславович**
вул. Піонерська, буд. 10, кв.25, м.Одеса, 65009

*Судовий збір звільнено від сплати на
підставі п. 18 ч. 1 ст. 5 ЗУ „ Про судовий збір”*

Заява

про перегляд судового рішення Вищого адміністративного суду України в цивільній справі № 6-7115св15

Управління Пенсійного фонду України в Приморському районі міста Одеси звернулося до суду з позовом до Романовського Віктора Станіславовича про захист ділової репутації та спростування недостовірної інформації, посилаючись на те, що статтею «Высшая мера социальной защиты или Кнопка для бюрократа», розміщеною 11.10.2013 року в мережі Інтернет на сторінці інтернет-сайту видання «Українська правда. Життя» (<http://life.pravda.com.ua/columns/2013/10/11/140719/>) було поширено інформацію, яка є недостовірною та принижує ділову репутацію управління Пенсійного фонду України в Приморському районі м. Одеси (далі – управління). Інформацію було доведено невизначеному колу осіб, оскільки поширено в загальнодоступній мережі Інтернет.

Рішенням Приморського районного суду м. Одеси від 22.05.2014 року по справі № 522/26983/13-ц в задоволенні позовних вимог управління відмовлено.

Рішенням апеляційного суду Одеської області від 02.02.2015 року рішення Приморського районного суду м. Одеси від 22.05.2014 року скасовано, ухвалено нове рішення, яким визнано інформацію про управління, поширену 11.10.2013 року на сторінці інтернет-сайту «Українська правда. Життя» через мережу Інтернет, а саме: «...установленной в Приморском пенсионном кнопки вызова для людей с ограниченными возможностями - вполне достаточно. Однако это волшебная «кнопка» - всего лишь обычный звонок, расположенный на высоте взрослого человека» та щодо тривалості робочого дня, недостовірною.

Зобов'язано Романовського В.С. спростувати недостовірну інформацію про управління у встановлений судом строк – не пізніше місяця з дня набрання рішенням законної сили аналогічним способом – шляхом поширення через мережу Інтернет, а саме: на сторінці інтернет-сайту видання «Українська правда. Життя», інформації наступного змісту:

«Романовський Віктор Станіславович (автор – Віктор Станіславський) спростовує недостовірну інформацію, поширену 11.10.2013 року на сторінці інтернет-сайту видання «Українська правда. Життя» в статті «Высшая мера социальной защиты или Кнопка для бюрократа».

В Управлінні Пенсійного фонду України в Приморському районі міста Одеси кнопка виклику спеціаліста управління знаходиться в доступному для виклику місці (на висоті одного метру над поверхнею землі).

В Управлінні Пенсійного фонду в Приморському районі міста Одеси встановлено такий графік тривалості робочого тижня:

Понеділок: 8.30 - 12.30; 13.15 - 17.30. Обідня перерва: 12.30 - 13.15;

Вівторок: 8.30 - 12.30; 13.15 - 17.30. Обідня перерва: 12.30 - 13.15;

Середа: 8.30 - 12.30; 13.15 - 17.30. Обідня перерва: 12.30 - 13.15;

Четвер: 8.30 - 12.30; 13.15 - 17.30. Обідня перерва: 12.30 - 13.15;

П'ятниця: 8.30 - 12.30; 13.15 - 16.15. Обідня перерва: 12.30 - 13.15».

В іншій частині позовних вимог відмовлено.

25.03.2015 на адресу управління надійшов супровідний лист від 17.03.2015 №17105/0/19-15 та ухвала Вишого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ про відкриття касаційного провадження від **04.03.2015 року** у справі за позовом управління до Романовського В.С. про захист ділової репутації та спростування недостовірної інформації, за касаційною скаргою Романовського В.С. на рішення апеляційного суду Одеської області від 02.02.2015 року по справі №522/26983/13-ц разом із касаційною скаргою Відповідача.

Листом від 06.04.2015 за №3805/08 до суду касаційної інстанції направлено заперечення на касаційну скаргу Романовського В.С. Згідно з відміткою на поштовому повідомленні зазначений лист управління надійшов на адресу суду касаційної інстанції 15.04.2015 року.

22 липня 2015 року колегією суддів Вишого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ було розглянуто касаційну скаргу Романовського В.С. на рішення апеляційного суду Одеської області від 02 лютого 2015 року у цивільній справі №522/26983/13-ц за позовом управління Пенсійного фонду України в Приморському районі міста Одеси до Романовського В.С. про захист ділової репутації та спростування недостовірної інформації та було прийнято рішення, яким касаційну скаргу Романовського В.С. задоволено частково, рішення апеляційного суду Одеської області від 02 лютого 2015 року скасовано, рішення Приморського районного суду міста Одеси від 22 травня 2014 року залишено в силі.

Уважно проаналізувавши висновки Вишого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, викладених в ухвалі від 22.07.2015 по справі №6-7115св15, управління Пенсійного фонду України в Приморському районі міста Одеси вважає, що зазначене рішення суду касаційної інстанції прийняте при неоднаковому застосуванні одних і тих самих норм матеріального права, що спричинило ухвалення різних за змістом судових рішень у подібних правовідносинах з огляду на наступне.

В рішенні суду касаційної інстанції від 22.07.2015 року вказано, що відповідно до ст. 10 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, підписаної від імені України 09.11.1995 року, кожен має право на свободу вираження поглядів. Це право включає свободу дотримуватись своїх поглядів, одержувати і передавати інформацію та ідеї без втручання органів державної влади і незалежно від кордонів.

Також судом дано посилання на ч. 2 ст. 47-1 Закону України «Про інформацію», в якій передбачено, що оціночними судженнями, за винятком образи чи наклепу, є висловлювання, які не містять фактичних даних, зокрема критика, оцінка дій, а також висловлювання, що не можуть бути витлумачені як такі, що містять фактичні дані, з огляду на характер використання мовних засобів, зокрема вживання гіпербол, алегорій, сатири. Оціночні судження не підлягають спростуванню та доведенню їх правдивості.

Підставою для задоволення касаційної скарги є те, що «в статті, окрім указанного, є багато інших літературних прийомів, гіпербол на кшталт: «волшебная кнопка», «адовыи муки», є

афористичні, алегоричні висловлювання: «Воистину, пенсионеры - самое дорогое, что есть у государства...», «Чтобы получать достойную пенсию в старости, надо правильно голосовать в молодости».

«У позовній заяві наведено чотири фрагменти зі статті інтернет-видання «Українська правда. Життя», котрі позивач вважає недостовірними. Все інше, у тому числі фотоматеріали в кількості п'ять фото, позивачем не спростовується. Хоча стаття є цілісним літературним твором і її треба розглядати як єдиний комплекс фактів і оціночних суджень автора.

Убачається, що оскаржувані вислови були надруковані у контексті висвітлення діяльності органів виконавчої влади в Україні як оціночні судження, висловлені в межах свободи поглядів, яка є основою складовою права, гарантованого ст. 10 Конвенції».

В той час як в рішенні Вишого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 10.06.2015 по справі № 6-9599св15 судом встановлено, що «враховуючи вищезазначені положення норм матеріального закону, апеляційний суд дійшов обґрунтованого висновку, що поширена відносно позивача інформація викладена у формі фактичних тверджень, належних та допустимих доказів на підтвердження правдивості зазначеної інформації відповідачами не було надано та апеляційним судом не встановлено».

Управлінням дійсно оспорювались фрагменти статті Романовського В.С. щодо розташування кнопки виклику спеціаліста управління для осіб з обмеженими фізичними можливостями, графік роботи управління та кількість працівників, що працюють в управлінні, спеціалістів, що здійснюють прийом громадян. Зазначена інформація є лише фактичною основою, заснована на фактах, що регулюються законодавчими актами, розпорядженнями, інструкціями, наказами і не може бути висвітлена Відповідачем як оцінка фактів, тобто не є і не може бути оціночними судженнями.

Отже, рішення суду касаційної інстанції від 22.07.2015 по справі №6-7115св15 прийняте з порушенням норм матеріального права та не є практикою однакового застосування судом касаційної інстанції одних і тих самих норм чинного законодавства України.

Окрім викладених обставин, судом касаційної інстанції не враховані обставини, викладені в запереченнях управління, які надані на касаційну скаргу скажника листом від 06.04.2015 за №3805/08, не досліджено зміст та характер інформації, яка за своєю правовою природою не може бути віднесена до оціночних суджень. Зокрема, судом не враховано положення п. 1, 2, 15 постанови Пленуму Верховного Суду України №1 від 27 лютого 2009 року «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи», а саме: твердження, що відповідно до статті 277 ЦК України не є предметом судового захисту оціночні судження, думки, переконання, критична оцінка певних фактів і недоліків, які, будучи вираженням суб'єктивної думки і поглядів відповідача, не можна перевірити на предмет їх відповідності дійсності (на відміну від перевірки істинності фактів) і спростувати, що відповідає прецедентній судовій практиці Європейського суду з прав людини при тлумаченні положень статті 10 Конвенції з права людини та основоположних свобод.

Звертаю увагу шановний суд, що рішенням Апеляційного суду Одеської області від 02.02.2015 вірно застосовано зазначену норму Закону та правильно застосовано норми чинного законодавства з урахуванням прецедентної практики Європейського суду з прав людини та положень вищезазначеної постанови Пленуму ВСУ. Фрагменти оспорюваної та опублікованої відповідачем інформації зазначені в числовому вимірі, мають посилання на конкретні фактичні дані та не є оціночними судженнями.

Згідно статті 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», суди зобов'язані застосовувати при розгляді справ Конвенції та практику Європейського Суду як джерело права. Згідно ч. 1 статті 2 Закону, рішення є обов'язковим для виконання Україною відповідно до статті 46 Конвенції.

Відповідно до статті 10 Європейської Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, кожен має право на свободу вираження поглядів. Це право включає свободу дотримуватись своїх поглядів, одержувати і передавати інформації та ідеї без втручання органів влади і незалежно від кордонів... ". На зазначених нормах міжнародно-правових актів ґрунтується рішення суду апеляційної інстанції від 02.02.2015 року, а тому висновки суду касаційної інстанції щодо не застосування судом зазначених норм права не відповідає дійсності.

Разом з тим, в ухвалі Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 24.06.2015 по справі № 6-13404св15 судом касаційної інстанції ухвалено рішення на користь особи, що скаржиться на розміщення недостовірної інформації, не зважаючи на вживання гіпербол, алегорій, сатири.

Дана правильна кваліфікація діям відповідача щодо тверджень у розумінні ст. 30 Закону України «Про інформацію», де опублікована інформація не є оціночними судженнями, оскільки містять фактичні дані про діяльність позивача та надає змогу перевірити висловлювання на предмет їх відповідності дійсності. Зазначені обставини має і рішення суду касаційної інстанції від 22.07.2015 по справі №6-7115св15, але ухвалене не на користь особи, чії права порушені.

Більш того, судом касаційної інстанції не перевірено усіх обставин справи та не додержано строків розгляду справи. Відповідно до ст. 350-1 ЦПК України касаційна скарга на рішення, передбачені пунктом 1 частини першої статті 324 цього Кодексу, має бути розглянута протягом одного місяця, а на ухвали, передбачені пунктом 2 частини першої статті 324 цього Кодексу, - протягом п'ятнадцяти днів з дня постановлення ухвали про відкриття касаційного провадження у справі. Судом касаційної інстанції ухвала про відкриття провадження у справі винесена 04.03.2015 за справою №6-7115ск15, а винесено оскаржуване управління рішення лише 22.07.2015 року з вказівкою на інший номер справи - 6-7115св15.

Такий неоднаковий підхід до розгляду зазначеної судової справи дає підстави вважати про упереджене ставлення до управління як сторони касаційного провадження і очевидне ігнорування судом касаційної інстанції норм чинного законодавства України, що потягло за собою спотворення єдиної, неупередженої та динамічної практики розгляду судами зазначеної категорії справ.

Отже, рішення Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, в ухвалі від 22.07.2015 по справі №6-7115св15 прийняте при неоднаковому застосуванні одних і тих самих норм матеріального права, що спричинило ухвалення різних за змістом судових рішень у подібних правовідносинах.

Враховуючи викладене та керуючись ст.ст. 354 - 356, 360-4 ЦПК України,

ПРОШУ СУД:

1. Відкрити провадження у справі про перегляд судового рішення Вищого адміністративного суду України в цивільній справі № 6-7115св15 за заявою управління Пенсійного фонду України в Приморському районі м.Одеси;

2. Рішення Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 22.07.2015 року по справі № 6-7115св15 – скасувати, а рішення апеляційного суду Одеської області від 02.02.2015 року по справі № 522/26983/13-ц – залишити без змін.

Додатки:

1. Роздруківка з «Єдиного державного реєстру судових рішень» копії ухвали Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 10.06.2015 по справі № 6-9599св15 на 8 арк. в 1 прим.;

2. Роздруківка з «Єдиного державного реєстру судових рішень» копії ухвали Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 24.06.2015 по справі №6-13404св15 на 7 арк. в 1 прим.;

3. Копія ухвали Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 22.07.2015 по справі №6-7115св15 на 4 арк. в 1 прим.;

4. Копія рішення апеляційного суду Одеської області від 02.02.2015 по справі №522/26983/13-ц на 7 арк. в 1 прим.;

5. Копія листа управління від 06.04.2015 за №3805/08 до суду касаційної інстанції з відміткою про вручення на 5 арк. в 1 прим.;

6. Завірена належним чином копії наказів про призначення Легези А.Р. на посаду начальника управління на 1 арк. в 1 прим.

7. Копія заяви про перегляд із додатками для відповідача на 35 арк. в 1 прим.

Начальник управління

А.Р. Легеза